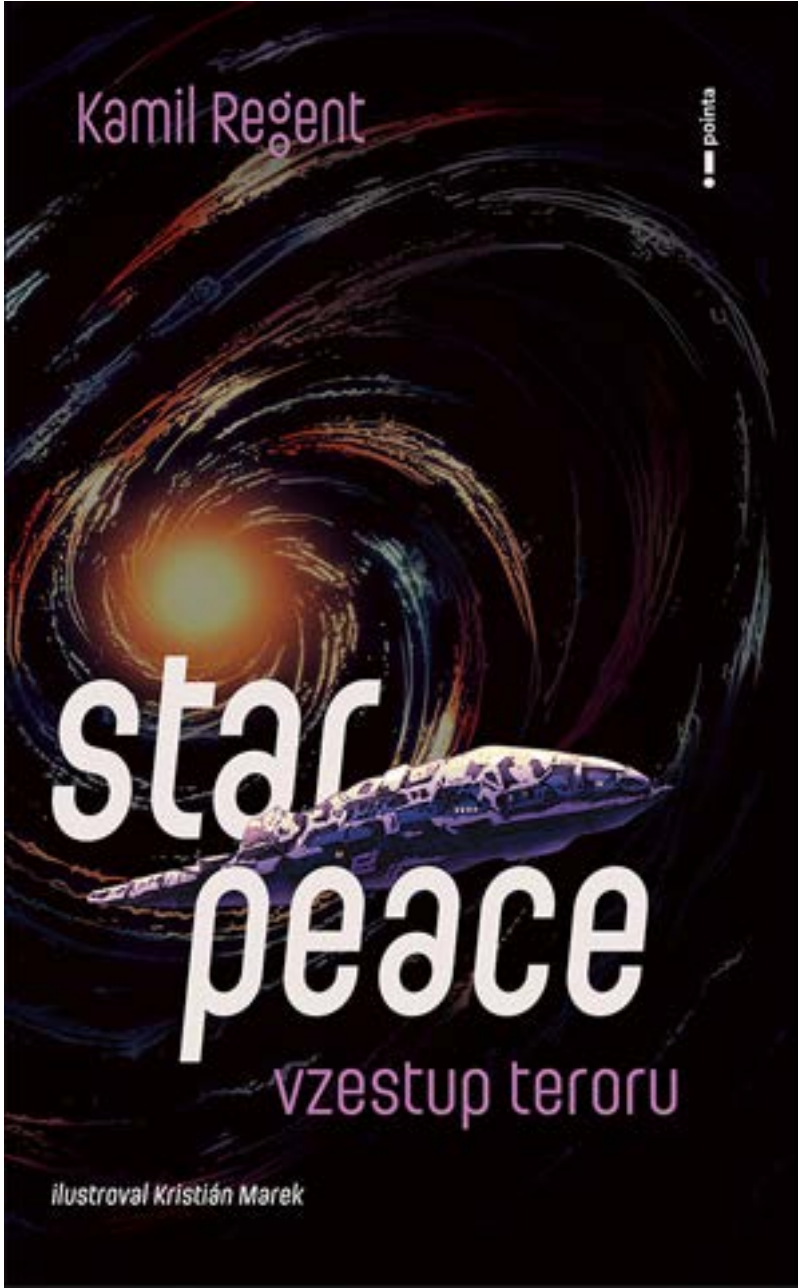

Kamil Regent

pointa

star peace

vzestup teroru

ilustroval Kristián Marek

Star Peace: Vzestup teroru

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Kamil Regent
Star Peace: Vzestup teroru – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

● ■ pointa

Kamil Regent

..*

Star Peace: Vzestup teroru

Copyright © Kamil Regent, 2026

Cover Art & Illustrations © Kristián Marek, 2026

Map of the Milky Way Galaxy © NASA, 2024

© Pointa, 2026

E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-7691-976-1

ISBN e-knihy 978-80-2675-255-4 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

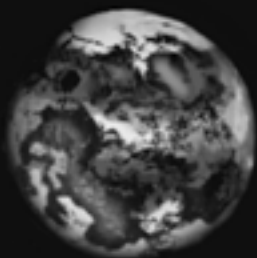
ISBN e-knihy 978-80-2675-266-0 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN 978-80-2675-267-7 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

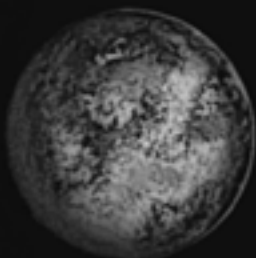
Kamil Reĝent

*star
peace*

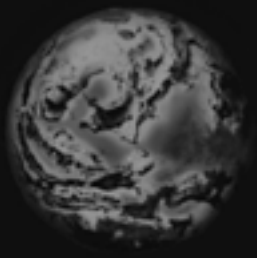
Vzestup teroru

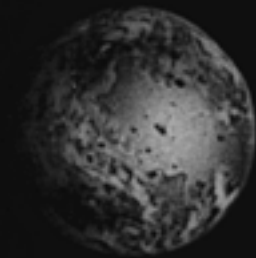
Tantaal

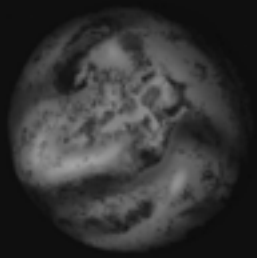
Shiwangton

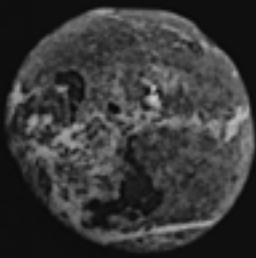
Nolnod

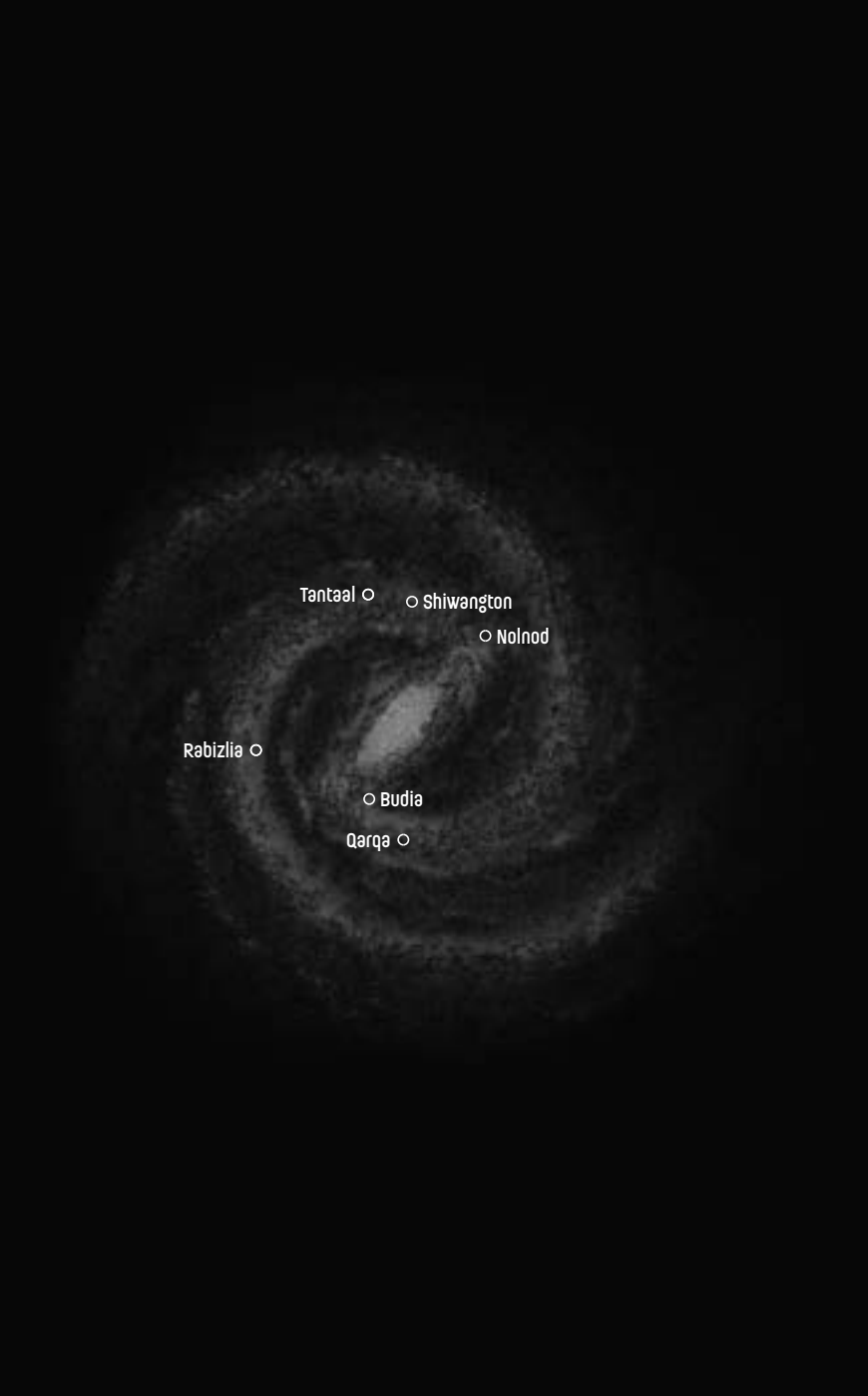
Rabizlia

Budia

Qarqa

A grayscale image of a spiral galaxy, viewed from an angle, showing its central bulge and swirling arms. The image is dark, with the galaxy's structure highlighted in shades of gray. Several points are marked with small white circles and labeled with text. The labels are: Tantaal, Shiwangton, Nolnod, Rabizlia, Budia, and Qarqa. The points are distributed across the galaxy's arms and central region.

Tantaal ○ ○ Shiwangton
○ Nolnod

Rabizlia ○

○ Budia
Qarqa ○

jedna

Výbuch. Na všechny strany se rozletěly trosky obrovské budovy. Skleněná okna, výlohy i displeje se tříštily na malé kousky a zařezávaly se do různých odstínů bílé, šedé, oranžové, červené, modré, zelené, hnědé a černé kůže nebo peří obyvatel. Bytosti, které byly nejbližší, ležely bezvládně na zemi. Utržené ruce, nohy, ocasy i křídla se válely po okolí. Krev různých barev byla promíchaná a na první pohled připomínala duhu. Nebyla to duha radosti, ale zmaru.

Tato strašná podívaná se odehrála na planetě Shiwangton, která byla hlavním tělesem civilizace Anaumeerrico, zkráceně nazývané Anau. Někteří tuto planetu označovali za centrum naší galaxie a nebylo to úplně daleko od pravdy, jelikož galaktické instituce, které na ní sídlily, často rozhodovaly o dění v dalších částech Mléčné dráhy. To se odráželo na charakteru měst, která byla plná různých kancelářských a obchodních budov. Průmysl a většina zemědělství byla už dávno přesunuta na její měsíce a okolní planety.

Teroristický útok, jehož jsme byli svědky, se stal v domě, který stál v hlavním městě na břehu oceánu. Byla to multifunkční budova postavená z grafenu, titanu a skla, rozprostírající se na ploše větší než deset milionů čtverečních metrů. Z výšky připomínala pentagon, ale její strany nebyly rovné, nýbrž vypouklé směrem dovnitř. Vrcholy pentagonu měly tvar zaoblené špičky a v každém z nich byl umístěn vchod.

Obchodní, kulturní i společenské využití budovy podporovalo vizi, že pět hlavních civilizací obývajících Mléčnou dráhu může žít společně v harmonii. Každé civilizaci byl věnován jeden cíp, který obsahoval umělecké předměty, popis vývoje a představení jejích planetárních soustav.

První vznášedlo speciální protiteroristické jednotky se na místě objevilo již čtyřicet sekund po výbuchu. Všechny bezpečnostní složky byly totiž kvůli zvýšenému riziku útoku v pohotovosti a nacházely se necelých deset kilometrů od místa útoku. Velitelem této jednotky byl Wau, statný, dva a půl metru vysoký holohlavý Anauan s šedobílou kůží a pronikavými modrými očima. Do jeho jednotky patřili také Arch, Jar a Ele. Arch byl stejně jako Wau bytost civilizace Anau, takže připomínal dvounohého savce. Byl necelé dva metry vysoký, měl krátké černé vlasy, šedomodrou kůži a hnědé oči. Jar a Ele, bytosti civilizace Naxtil, zkráceně Nax, se podobali ptákům. Jejich poznávacím znamením byla barevná pera a vzrůst pod dva metry. Jarova pera byla zejména zeleno-modrá, zatímco Ele je měla převážně červeno-žlutá. Svoje křídla však používali výhradně ve volném čase. Když byli ve službě, měli stejně jako Wau a Arch speciální

obleky, které je nejen chránily, ale hlavně jim umožňovaly vznášet se, zajišťovaly komunikaci a poskytovaly jim další podpůrné funkce.

Hned jak vznášedlo zaparkovalo ve výšce sto metrů nad cípem číslo jedna, který byl věnován civilizaci Anau, dal Wau povel k výsadbě. Všichni členové jednotky Alfa vyskočili ze vznášedla a ve formaci se začali snášet dolů, ke vchodu zničenému výbuchem. Během klesání se zatajeným dechem sledovali zkázu a chaos pod sebou. Vchod byl kompletně vymazán silným výbuchem. Navazující dlouhá chodba vedoucí do středu budovy byla zdevastována nárazovou vlnou. Různé bytosti utíkaly, nařikaly nebo jen bezvládně ležely v troskách.

„Arch, Jare, zapněte si skenování prostoru na nejvyšší citlivost pro hledání rizikových bytostí a nebezpečných látek,“ nařídil Wau v průběhu klesání. „Ele, proved' skenování prostoru pro lékařské potřeby a zjisti, kolik bytostí je zraněných, jak vážně a kolik jich zemřelo.“

Arch i Jar potvrdili. Ele se ozvala za chvíli.

„Waue, odeslala jsem na centrální dispečink záchranných složek údaje. Je zde patnáct mrtvých, celkem čtyřicet tři zraněných bytostí, z toho osm vážně. Záchrané jednotky dorazí do dvou minut.“

„Rozumím, Ele,“ zamručel Wau, „nyní začni pomocí své odstřelovačky kontrolovat vzdálené části chodby. Arch, Jar a já se zaměříme na kontrolu našeho okolí. Budeme pomalu, ale plynule postupovat vpřed.“

Takovou situaci tady už desítky let nezažili. Wau se spojil s Gal.

„Bravo, zde velitel jednotky Alfa. Kde jste?“

„Zde velitelka jednotky Bravo, za deset vteřin budeme u budovy. Začneme s výsádkem nad vchodem číslo tři.“

„Dobře.“

Wauova sehraná jednotka postupovala rychle, ale ne zbrkle od vchodu do budovy širokou halou. Drželi se zejména v horní části haly, aby měli lepší výhled, a jako případné krytí používali obrazovky, na kterých stále běžely reklamy, jako by vůbec k žádnému útoku nedošlo. Arch a Jar postupovali ve formaci jako první, navzájem se kryli, ale zatím ani oni, ani podpůrné skenery v jejich oblecích neodhalili žádné podezřelé bytosti.

Mezitím jednotka Bravo dorazila na místo. Ze vznášedla vyskákaly do prostoru čtyři postavy a začaly v nacvičené formaci kontrolovaně padat dolů nad vchodem číslo tři, který byl věnován civilizaci Nax. Gal, velitelka jednotky Bravo, byla bytost Ocaanie, zkráceně Oca. Ty se vyznačují menším vzrůstem a podobají se obojživelníkům. Gal byla vysoká sto sedmdesát pět centimetrů a její lesklá kůže se na slunci odrážela nejčastěji do oranžovo-fialova. Vlasy, které byly umělé a nastřelené, měla tmavě hnědé. Členy její jednotky byli Jene, Haj a Zan. Jene byla Anauanka, vysoká dva metry a deset centimetrů, s bronzovou kůží, šedozelenýma očima a dlouhými blond vlasy. Haj a Zan byli bytosti civilizace Sania, zkráceně San, podobné medvědům. Haj měl hnědou srst s bílou skvrnou na hrudi, Zan úplně černou. Oba byli přes dva metry vysokí a měli zelené oči.

Wauova jednotka proletěla celou chodbou vedoucí od zničeného vchodu do obrovitého atria uprostřed

budovy, kde panoval velký zmatek. Ti, kteří zde bydleli nebo pracovali, se snažili dostat do vyšších pater. Výtahy, umístěné uprostřed budovy, takový nápor nezvládaly, a tak se kolem vchodů k výtahům tvořily velké fronty. Ti, kteří sem přišli nakupovat nebo za kulturou, se naopak snažili ostatními východy opustit budovu na svých osobních vznášedlech. Wauova jednotka zaujala obranné postavení na okraji atria u vysokého stropu. Wau hlubokým hlasem pronesl do komunikátoru:

„Jednotce Bravo.“

„Ano?“

„Chodba číslo jedna je čistá. Jdeme do chodby číslo dvě. Vy proveďte kontrolu chodby číslo čtyři.“

Gal vzápětí Wauovi odpověděla:

„Rozumím. Chodba číslo tři je čistá. Jdeme do chodby číslo čtyři.“

Chodba číslo dvě byla věnovaná civilizaci Oca a chodba, která vedla ke čtvrtému vchodu, civilizaci San.

Gal se s celou svou jednotkou přesunula na kraj chodby vedoucí ke čtvrtému vchodu. Jene si vzápětí všimla ve své odstřelovačce, že na konci chodby je podivně se chovající jedinec civilizace Froaabaric, zkráceně Fro. Tyto bytosti, připomínající svým vzezřením ještěry, zpravidla dorůstaly dvou metrů. Froan, který jen postával uprostřed davu, byl už od pohledu podezřelý. Všichni kolem něj ujížděli na osobních vznášedlech nebo utíkali pryč z budovy, ale on stál bez hnutí na konci chodby a hleděl na svoje mobilní zařízení.

Jene na něj upozornila Gal, v tu chvíli však zazněl obrovský výbuch a zdemoloval celé okolí místa, kde se podezřelá osoba nacházela.

Jednotka Bravo se na Galin příkaz dala do pohybu směrem ke vchodu a začala skenovat okolí. Na místě objevili dvacet jedna mrtvých a šedesát osm zraněných, z toho sedmnáct těžce.

Gal se spojila s Wauem, který zrovna vedl svou jednotku do chodby číslo dvě.

„Jednotko Alfa, zde velitelka jednotky Bravo.“

„Slyším.“

„Další osoba se odpálila. Tentokrát u vchodu číslo čtyři. Celý vchod a velká část chodby je zdemolovaná. Je zde dvacet jedna mrtvých a šedesát osm zraněných! Jene odesílá zjištěné údaje na dispečink. Útočník aktivoval bombu mobilem, používají starou síť 100G. Bytost byla Froan, oblečený jako ortodoxní slaimista.“

„Dobře, jednotko Bravo. Až prověříte tuto chodbu, pokračujte do chodby číslo pět. Tu síť nechám zablokovat.“

Gal a členové její jednotky rychle zjistili, že v chodbě číslo čtyři se už nikdo další podezřelý nenachází. Zavelela tedy k rychlému přesunu do chodby vedoucí ke vchodu číslo pět, který byl věnován právě civilizaci Fro.

Wau mezitím nechal vyřadit starou síť 100G z provozu v okruhu deseti kilometrů. Takto promyšlený útok tato část galaxie ještě nezažila a kdo ví, kolik těch útočníků ještě zbývá.

Wauova jednotka doletěla doprostřed chodby vedoucí ke vchodu číslo dvě. Wau i ostatní začali detailní skenování všech bytostí, včetně identifikace, k jaké síti jsou připojeny.

Netrvalo dlouho a Ele odhalila dalšího Froana. Seděl na lavičce u vchodu, přibližně kilometr daleko od nich, a zuřivě mačkal tlačítka na svém mobilu.

Wau vyzval členy své jednotky, ať podezřelého nenápadně obklíčí. Když Froan zjistil, že nemá žádný signál, začal se rozhlížet. Něco se mu nezdálo, proto naskočil na vznášedlo připomínající skateboard a unikl pryč z budovy. Jednotka Alfa ho začala pronásledovat. Wau poslal informace o probíhajícím pronásledování Gal – s dodatkem, ať se k nim její jednotka přidá, jakmile si bude jistá, že v budově již nejsou žádní podezřelí jedinci.

Froan doklouzal na parkoviště a tam naskočil do svého osobního vznášedla. Měl sice starý model, který nemohl samovolně létat ve větších výškách, ale dost rychlý na to, aby dokázal uprchnout, kdyby se ho pronásledovatelé snažili dohnat pouze ve svých speciálních oblecích.

Wau zkontroloval stav nabití jednotlivých obleků u své jednotky. Jeho a Jarův měly nejnižší hodnoty, proto vyslal Ele a Arche, aby pronásledovali podezřelého sami. On se s Jarem vydal na cestu ke svému vznášedlu, které na dálku probudil z hibernace – a přikázal mu, aby jim přiletělo naproti.

Podezřelý Froan uháněl z centra metropole vzdušným koridorem nacházejícím se ve výšce dvaceti až třiceti metrů nad zemí. Mířil směrem k nejbližší dálnici, která se linula jako had okolo východního pobřeží. Dálnice byly stejné koridory, ve kterých ale navíc proudil silný vítr, umožňující všem vznášedlům letět násobně vyšší rychlostí, než by dokázala sama. Ele a Arch brzy pochopili, o co se podezřelý snaží. Zapnuli své obleky na maximální rychlost dvě stě kilometrů za hodinu. Ta jim zatím stačila, aby ho v městské zástavbě neztratili z dohledu. Měli ho neustále

v zorném poli, ale jemu už stačilo pouze pár minut, aby se dostal na dálnici, kde bude moct letět více než tisíc kilometrů za hodinu. V takové rychlosti by jej mohli zastavit jen sestřelením, což nechtěli, neboť si byli vědomi, že ho potřebují chytit nejlépe živého.

Arch a Ele na sebe mrkli. Oběma bylo jasné, že tento závod nemůžou vyhrát, pokud něco nevymyslí. Ele znala tuto část metropole velmi dobře, protože zde bydlela během studií. Architektonicky to byla velmi divoká čtvrť, nebyla v ní nouze o stavby s překvapivými tvary a materiály, které se navíc vzájemně prolínaly. Styl jednotlivých budov sám o sobě nedával smysl jako celek působil chaoticky, ale zároveň i úchvatně.

Ele navrhla Archovi, ať odvede pozornost podezřelého tak, že zapne turbo, které jej urychlí až na pět set kilometrů v hodině. Bude to sice riskantní manévr, ale oblek by mu měl pomoci vyhnout se jakékoliv kolizi s ostatními vznášedly. Ona se zatím ztratí ve vedlejších uličkách a zkusí unikajícího podezřelého předběhnout zkratkou. Arch se svým typickým drzým úsměvem Elin návrh přijal.

Tou dobou se k Wauovi a Jarovi přiblížilo jejich vznášedlo. V nacvičenou dobu Wau a Jar provedli salto a přistáli uvnitř na předních sedadlech. Vznášedlo ani nezpomalilo a pokračovalo dál, zatímco Jar převzal manuální řízení. Rozhodli se vystoupat do horního vzdušného koridoru, kde se dá letět nad městem rychlostí více než tisíc kilometrů v hodině.

Arch položil prst na spínač turba a dal znamení Ele, aby se připravila. Nastavil řídicí jednotku, nadechl se, pak zvolna vydechl a spustil ho. Ozval se

ohromný rachot, který upoutal pozornost všech v le-
tovém koridoru, včetně podezřelého. Turbo vystřelilo
Arche vpřed extrémním zrychlením a téměř okamžitě
ho dostalo skoro na dosah za vznášedlo podezřelého.
Arch vypnul turbo, aby si nevyplýtl veškerou ener-
gií, a jeho oblek začal zpomalovat, ale pořád se držel
za vznášedlem. Podezřelý Froan se dost vyděsil, když
ve zpětném zrcátku uviděl přibližujícího se Arche, le-
tícího na maximální výkon. Připomnělo mu to jeho
oblíbeného superhrdinu z dětství, létajícího ve světě
Ramvel. Nyní na něj dotíral „superhrdina“ v podob-
ném obleku, o kterého vůbec nestál. Rychlou změnou
směru, klíčkováním a zrychlováním se snažil dotíra-
jícího Arche setrást.

Ele využila toho, že podezřelý je plně zaměst-
nán složitým manévrováním, a odbočila do vedlejší
uličky. Věděla přesně, kudy se nejkratší cestou do-
stane skrze zástavbu. Průlet touto oblastí byl dost
riskantní, některé koridory a uličky byly velice úzké,
tak akorát pro jednu bytost. Ráda by se pokochala
pohledem na skleněné, kovové, dřevěné i další bu-
dovy, zbarvené do různých odstínů a často překryté
graffiti, ale na to neměla čas. Mrštně manévrovala,
vyhýbala se překvapeným obyvatelům vznášejícím
se v hloučcích, hrajícím nějakou virtuální hru prolí-
nající se s reálným světem. Ele, kterou pohltila hned
po škole kariéra ve speciální jednotce, už ani neměla
přehled o tom, co dnes mladí hrají. Ona sama kdysi
hrávala Komepon.

Gal mezitím dokončila kontrolu celého atria
a vchodů. Další podezřelé už členové její jednotky
nenašli. Vyrazila zpátky k jejich vznášedlu, cestou

se spojila s Wauem a sdělila mu, že prostor teď zajišťuje místní policie. Wau ji požádal, aby vystoupali do vyšších vrstev atmosféry a maximální rychlostí doletěli nad dálniční křižovatku, jejíž souřadnice jí předá. Právě tam směřoval podezřelý.

Arch se zuby nehty držel za pronásledovaným vznášedlem. Už mu zbývala titěrná čtyři procenta energie, v helmě se ozýval nepříjemný alarm oznamující, že by měl co nejdříve dosednout na zem. A to se nacházel více než dvacet metrů nad zemí! Byl si však vědom, že nikdo jiný v tuto chvíli nemá vizuální kontakt s podezřelým, a proto varování ignoroval.

„Ele, slyšíš mě? Dochází mi energie. Kde jsi?“

Uběhlo několik dlouhých vteřin, než se podařilo navázat spojení.

„Archi, povedlo se, letím v protisměru. Za dvě minuty budu mít vizuální kontakt. Vydrž.“

„Dobře, Ele.“

Vznášedlo podezřelého ostře odbočilo a vletělo do vedlejší ulice.

„Ele, odbočil do ulice Redtex.“

„Do prdele, Archi! Na konci té ulice je park a za ním čtvrť s ambasádami. Zastav ho, než se na nějakou dostane! Jsme už moc daleko, v téhle oblasti síť nebyla vyřazená z provozu! Mohl by tak odpálit tu bombu!“

Arch měl na rozhodnutí jen pár vteřin. Zatím byl jediný, kdo měl s podezřelým vizuální kontakt, ostatní byli ještě v nedohlednu. Nakonec zvolil extrémně riskantní manévry. S pouhými dvěma procenty energie provedl zážeh turba, které jej vystřelilo směrem ke vznášedlu. V obrovské rychlosti proletěl pod jeho pravým křídlem, pohotově vytáhl svůj dlouhý

meč podobný kataně a šikovým seknutím poškodil pravý motor. Pronásledované vznášedlo výrazně zpomalilo a začalo klesat.

Froanovi se stáhl žaludek. Nikdy v životě neviděl, že by někdo dokázal přeseknout motor letícího vznášedla. Křečovitě začal smýkat volantem, ale stroj nijak nereagoval. Padal po zaoblené trajektorii směrem k zemi. Před nárazem už Froan jen odevzdaně čekal na svůj osud.

Jenže totéž se stalo i Archovi, který svým kouskem vyčerpал baterii obleku až do bezpečnostní rezervy. Nejenže klesal, spíše padal. Rezervní energie ho sice částečně zbrzdila a umožnila mu nasměrovat let k parku, kam mířilo i vznášedlo podezřelého, ale bylo mu jasné, že dopad bude sakra bolestivý. Vypnul počítač i všechny systémy, které nepotřeboval, a poslední zážeh provedl těsně nad stromy. Měl štěstí, že byl park plný mladých stromů. Proplachtil mezi větvemi, které ho zbrzdily, a svalil se do trávy. Ulevilo se mu, že se dostal na zem bez vážného zranění. Když se však otočil, uviděl za sebou šokovanou ženu, která seděla na zemi a za ruku držela muže, jenž se nemohl zvednout.

Ele se podařilo proletět úzkými uličkami a dorazila na poslední známou polohu Arche. Viděla jej pod sebou, jak na ni gestikuluje, že má letět dál a zatkout podezřelého. Vyrázila směrem, který jí Arch ukazoval, a nemusela ani dlouho hledat. Padající vznášedlo za sebou zanechalo hlubokou rýhu táhnoucí se až k jezírku. Ele přistála vedle něj a namířila na otřeseného řidiče zbraň. Froan byl zraněný, z rozseknuté hlavy se mu valila zeleně zbarvená krev. Ele

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Star Peace***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.